

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Estranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuelt

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE FORTUNY, NUM. 2 TERÇ
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPRENTA, 2,293

ANY IX NUM.-2.744

BARCELONA, DIMECRES 11 DE SETEMBRE DE 1912

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

11 de Setembre de 1714 - 11 de Setembre de 1912

ALS DEFENSORS DE LA LLIBERTAT DE CATALUNYA

Gloria victis

Al caure en Rafael de Casanova, a la muralla del Portal Nou, caigué la llibertat de Catalunya. Mai més ha tingut poder polític com a Estat la nostra terra. El duc de Berwick, en nom del rei d'Espanya, desde la seva tenda de campanya decretà l'esclavitud de Catalunya. Ens imposaren un règim municipal, acabaren amb el Concel de Cent, la Diputació i el Bras Militar, tregueren de Barcelona, fins l'Universitat, manaren que en les Audiències no s'usés altra llengua que la dels vencedors, s'enderrocaren tots els castells de Catalunya i els patriotes foren perseguits odiadament, amb renuncies mitges. El cap del general Moragas, penjat dintre d'una gàbia de ferro al Portal del Mar, durant dotze anys seguits, és el símbol i trofeu simbòlic de l'esclavitud catalana. Ens arrancaren el cor, com an en Moragas el cap i com subjectaren a la taula les ganivetes de tallar el pe, ens lligaren l'ànima al trono de Felip V, el primer Borbó.

Després els altres reis i els altres ministres de Castella, completaren l'obra comensada en el campament del duc de Berwick. Fins avui, que en els palaus monàrquics, segons el cant den Maragall, hi ha un cant de renouement, entre perfills. En Casanova, sorgí el primer mitg de les cortones administratives. Dels Pirineus a l'Ebre, se crida vicia Catalunya! posant l'ànima en el crit. La patria torna a esser patria. El d'Elmíria Catalana, gravat amb sang en les muralles de Barcelona, la dos seules, l'hem esborrat nosaltres. Catalunya viu, llibre, matra envers els seus destins de llibertat. Tot just ha començat la brega, però hi han aubades que tenen els esplèndors d'un mitgdia. Avui, sobre'l dol de l'endermides, hem de posar la joia de l'esperança. Les corones que avui rodejan an en Casanova, no han estat pas portades per un poble que sent de la patria desolada una resignació jueva, sinó per les mans dels que l'están refent, per brassos de combatents.

Les conseqüències polítiques de 1714

Una victòria no és una raó. Una victòria és un fet que pot ser anulat en els seus efectes per una altra victòria. Si avui Catalunya no té les llibertats polítiques que'l nostre poble havia conquistat abans del 1714, no és per una raó de caràcter jurídic, sinó per l'imposició de la força.

Ningú té dret a qualsevol dels catalans perquins organitzar a fi i efecte de destruir les conseqüències d'aquell acte de força. El rei d'Espanya no podia jurídicament aneureu a llibertats polítiques que ni eren objecte de la llibertat: una part del país el volia en ell, una altra part volia a l'arxiduc d'Àustria. La seva victòria li va valguer la corona d'Espanya.

Però ni ell tenia cap raó jurídica per fer cremar els furs dels catalans, ni n'hauria tingut l'arxiduc d'Àustria, per sotmetre als castellans a l'hegemonia i a les lleis de Catalunya si el pretendent francès hagués estat venut. Un rei no pot pendre ni donar les llibertats d'un poble per gran que sigui l'amor o la tirria que li porti.

Quan la força obceca a les conseqüències d'una evolució social, quan se limita a destruir els obstacles que s'oposen a la voluntat d'un poble, quan s'anticipa als seus futurs destins, la seva obra dura i se justifica, no perquè la força sigui una raó, sinó per ser la confirmació d'una raó.

Doncs ara fa cinc anys que Catalunya va demostrar amb un alament pacífic la seva voluntat de recobrar l'equivalent actual de les llibertats perdudes. La victòria de 1714 continuà no sent més que un acte de força, una violència injusta. Pera fer callar als que volien destruir les seves conseqüències polítiques no's podrà retreure cap raó jurídica; si callen, quan callen, no es per l'imposició de la justícia sinó per la raó de les baionetes.

Això no vol dir que nosaltres, els nacionalistes, prenguem per únic fonament de la nostra causa l'injustícia d'aquella exposició. Posem per damunt de tot el fet de la nacionalitat catalana, el pacte espiritual que suposa l'ús de la nostra llengua, l'existència d'un esperit i d'un ideal col·lectius, la voluntat ferma i mai venuda del poble. Però en els que volen fer callar amb l'ilegitimitat de l'ordre i de l'estat present els hi responem que són fills d'una violència injusta.

No's hi valdrà als nostres enemics el cridar que anem contra Espanya. Tant Espanya era Espanya abans del 1714 com després. No més hi ha una diferència: que abans de 1714 els catalans formaven part d'Espanya pel seu franc voler i després els

van obligar a sentir per força. L'humiliació i l'expoliació de 1714 s'han d'esborrar i destruir. Mentre això no's fassi i l'esperit de Catalunya no's abandoni, ens organitzarem i treballarem per aconseguir-ho.

Els mateixos que han inventat contra nosaltres la farsa patriòtica ara fan veure com si creïssim que nosaltres volem refer les nostres institucions polítiques tal com les teníem a l'any 1714. No hi ha cap raó per creure que Catalunya, després d'anar al davant dels pobles mediterranis en el progrés polític, s'hagués aturat i endarrerit en aquests 200 anys, si hagués sigut senyora de les seves Coris. Volem les llibertats de 1714 per convertir-les en l'equivalent actual d'aquelles institucions polítiques.

Françesis! És que vosaltres, per ventura, vosaltres que us apoeu en l'expoliació de 1714, heu respectat el règim polític del primer Borbó? Si els catalans us hem ajudat a destruir, Ningú té dret a suposar que Catalunya no hauria fet per la llibertat política que ha fet per la revolució espanyola.

No n'hi ha cap de raó jurídica contra les nostres aspiracions nacionalistes. Hi ha el fet d'una victòria, però una victòria no és una raó. Així com ens vengué haver de donar la Ciutadella per esborrar l'humiliació del barri de Ribera, un dia o altre hauran de tornar-nos l'equivalent d'aquelles llibertats que un rei carregat de tirria i d'orgull va fer cremar per mans del butxí.

Y un cop esborrades les conseqüències polítiques del 1714 serà hora de veure com se continua l'història d'Espanya. Aleshores veurem fins a quin punt poden compensar-se per un reciproc i ideal amor les nostres civilitzacions. Mentre la barrera subsisteixi, no tenim dret a esperar més que's ordis i els amors que deixa darrera seu la violència injusta.

PERE COROMINAS

S'ho mereixen

L'irradiació de l'imperialisme absolutista formulat tant clarament amb la dita del rei Sol, d'Estat soc jo, arribà a la nostra Catalunya al començament del segle XVIII, portada pel d'Anjou, per vèncer l'affirmació catalana, obstacle més important que trobaren els propòsits de Lluís XIV, qui incorporà al seu imperialisme l'Estat espanyol. Els entreteniments del rei enanoradís, no li deixaven preveure que'l més enllà del borbonisme viuria fora de la França, a l'Estat espanyol, puig que abans d'una centuria la branca borbonica directa fou escampada, i l'absolutisme cremat i els seus residus esventats, per que no pòis en quedés a la vida política francesa. A França, arran mateix de la pomposa gloria de Lluís XIV, el borbonisme, símbol i acció a l'èdai moderna, del reaccionarisme, era venut per les destitucions humanes de la revolució francesa, encarnació als temps moderns de l'avençament humà i de la Bondat destitució dels dolors socials dels homes.

Aquí, a la nostra terra catalana, el borbonisme hi ensopè, i li fou costosa i dura la victòria, perquè l'ànima catalana provenia directament dels gloriosos temps de la nostra nacionalitat, era ben lliberal i ben humana, y s'oposà violentament al borbonisme per representar aquest un sant i humil i humil contradiçió amb la veritable tradició democràtica de la nostra Catalunya. Y, certament, pot dir-se que si bé la revolució de 1714, fou pel seu caràcter anti-imperialista i antiborbonista, de la mateixa qualitat que la revolució francesa. La diferència de les dues rebelions consistí en que la catalana parlava de la llibertat col·lectiva i la francesa de la llibertat individual. Mes com la llibertat col·lectiva, o la seva veritable significació, presuposa definitives llibertats individuals, y es, ademés, una llibertat més avançada que la purament individual, per això cal pensar que els patriotes catalans de 1714, fora venuts, car defensaren llibertats que ni avui en dia han assolit efectivitat definitiva a l'Humanitat.

De la topada del borbonisme francès amb el liberalisme català, d'haver aquest estat retut n'esdevingué un temporal aplanament de l'ànima veritable del nostre poble, y el sorgiment robust del botiflerisme, o sigui la modalitat reaccionaria, conservadora de l'esperit català, element reaccionari que és a la nostra consciència nacional, com és a la consciència de tots els pobles. En el nostre, l'ànima nacional veritable, o més ben dit, la major part de la nostra consciència nacional és liberal, progressiva, humana; la part més petita, la modalitat de minoria, és reaccionaria, conservadora, car de verament regressius no n'hi han pas d'elements a la consciència catalana.

Així de 1714 en avant, al costat de l'acció reaccionaria catalana, catalanista, esmorrida per la desfeita heroica dels defensors de la terra, hi ha anat actuant el botiflerisme, en qualques ocasions aparentment agraïdor de l'ànima catalana, y sempre malgrat defensor de l'esperit català. El botiflerisme, després de l'adulació a Felip V y de la traïció a Catalunya, és l'antifrançèsisme de 1808, és el liberalisme formalista de l'any 12, és tota la lluita pel ridol i mentider progressisme, és els voluntaristes d'Àfrica, és els voluntaristes de Cuba, és una part de la producció den Clavé, y mort aquest gran home, tot l'acció dels seus chors, es tot l'ofensiu elogi a la labori-

sitat catalana, és el republicanisme històric, és els partits polítics integrats a la política de l'Estat, és el carlisme y ara el jaumisme, és el patriotisme d'abans de 1898, és el terruonisme, y fins es, y me fa pena dirho, quasi tot l'obrerisme que s'ha organitzat a la nostra terra catalana. Es, per dirho breument, el botiflerisme tot lo anticatalà que és a la nostra terra tot lo antiespanyol, tot lo antinacional, tot lo que és resistència a les grans transformacions humanes, a les grans renovacions que han d'amarar de Bondat y de Justícia les organitzacions polítiques y socials dels pobles. Aquesta és la consciència menor del nostre poble, és la consciència exòtica, car viu influenciada per lo extern y no per lo propi, y representa l'element feble, inactiu, millor dit, descastrat, de la nostra personalitat catalana.

La consciència catalana veritable, representada pels admirables patriotes de 1713 y 1714, és l'oposada al borbonisme absolutista y desnationalista; és la que no lluita contra els francesos de 1808, y que n'és post francament de la llur banda, perquè s'afuen a les motxilles els drets de l'homes, havien vessat sang de gròndins; és la que se redressa amb el renouement de la llengua; és la que instaura els Jocs Floriss; és la que esclata en el sentiment catalanista; és la que moguda per sentiment democràtic y humans es entenen a la decada de 1890; és la que per un instant se concreta a la Solidaritat catalana; és la que, feregutament, però seranament y amb plena consciència, l'esperdix a l'absoluta generalitat de la consciència catalana per pocs més d'un dia del juliol de 1900; és la que afirma Catalunya y se manifesta nacionalista; és la que's troba incorporada a l'europeisme, al mundialisme, a l'esser actual de les societats que's preparen per les grans llibertats. Y així és tant cert, que fins l'element conservador de la veritable consciència catalana, és de modalitat modernista, y jo crec que si no pot intel·ligènciar amb el conservadurisme espanyol, és més perquè aquest no es viu al món, que per altres raons polítiques.

Que's consideri tot lo que ha incorporat el catalanisme en el seu procés històric, y tot lo que hi incorpora la política de Catalunya adherida a la política de l'Estat, y se veurà ben bé que no hi ha coincidència, se veurà que ideologies y arbitrismes de banda, el sentit humà llibre, exponant de l'un y de l'altre, com seguint una impulsió ingènita que sense vacilacions pesa de l'una a l'altra generació, avencsa per la llur via, paralelment, sense mai confondre. Per la via catalanista ascendim, tot naturalment, fins als patriotes de 1713 y 1714, y per la via de la política de l'Estat s'arriba, també sense sotregades, als botiflers antipatriotes que's passaren al de Anjou.

Els tres grops verament representatius són 1714, 1808 y els temps d'ara. Contra Felip V s'hi redressà l'ànima de la Patria, que coneixia ben bé que'l net de Lluís XIV era llibertatista, y per això la posteritat ha considerat unanimitat traidors als botiflers. L'acció de Felip V era tota sençera contra la totalitat de la nostra consciència nacional. Tot lo que'l vencedor executà després de 1714, diu ben bé del que's defensaven y perquè donaven la vida els Bach de Roda, els Moragas y els Casanova.

L'acció francesa de 1808, no anava tota sençera contra Catalunya, era una acció contra l'Estat, ofensa l'element botifler de Catalunya y en part l'element conservador, més se presentava respectant la nostra llibertat y com acció que hagués incorporat a la mateixa França. L'ànima catalana no ha judicat traidors a la Patria als catílics de afrancesats per la política espanyola, y certament que'l catalanisme no ha considerat gestes nacionalistes les lluites contra l'invasió napoleònica. Y es que s'ha de dir que la defensa que feu l'Estat espanyol contra els francesos, que tants cops ha sigut llorda, perquè's desgragà, fins a cert punt, la síntesi política de l'Estat, fou defensa de regions y no de nacions, que es força diferent, car el sentit religiós y polític excita lo pintoresco que diferencia, mes no la modalitat nacional que, altrament, cal dirho, ni podria, ni li convenia, ni a la modalitat nacional tota sençera, li repugnava la renovació llibertadora que's francesos espanyols.

D'ara, no cal parlar-ne. Els fets polítics y socials són prou evidents, y bé prou que mostren la llur qualitat per que's vegi ben clar tot lo que és botiflerisme, reaccionarisme, insubordinació a la vida moderna mundial y tot lo que és catalanisme, liberalisme, batre català de les transformacions socials y polítiques de l'hora d'ara.

Commemorem, doncs, als grans y admirables patriotes de 1713 y 1714, perquè lluitaren contra l'absolutisme borbonista i a favor de les llibertats col·lectives, y diguem ben clar y ben alt que'l llur sacrifici, que la llur acció pertanyen del tot a les grans gestes llibertadores de l'Humanitat.

D. MARTI Y JULIA

LES PILLORES ANTICOLORÒTIQUES
CASADESUS
del Dr. OUIXART
curen la clorosi, pobresa de sang, colors esblatats, desarrègels periótics, etc.; 2 pessetes caps per tot arreu y Arc del Teatre, núm. 12.

La significació de la data

No puc estar d'acord amb aquells escriptors que volen rebaixar la gloria dels màrtirs de 1714, alegant que no's bateren per cap ideal de llibertat, sinó per un dinastisme mal encaminat, que's feu lligar la sort de Catalunya a la causa de l'Arxiduc.

Pera sustentar aquesta opinió, afirmen que els catalans d'allavors no teníem, ni un concepte definit, ni tan sols remota idea de lo que és el Nacionalisme, y defensaren, per lo tant, no la llibertat de Catalunya, sinó un rei que prometia conservar-nos uns privilegis que, més que nacionals, eren de classe, ja que sols els grans y els menestrals acomodats els disfrutaven.

Els que tal diuen, oblidem del tot les circumstàncies de temps y de lloc que cal tenir sempre en compte al judicar els actes dels homes. En cada sigle y en cada país, els moviments dels pobles que han bregat per aconseguir o pera conservar drets y llibertats, han estat matissats de lo que'n podríem dir color de l'època, y demostració evident en son totes les revolucions de què parla l'història.

No cal rememorar-se a les revoltes dels esclaus amb Espartacus, ni recordar les bagades y la Jacquerie, pera demostrar que cap de aquells revoluts tenia noció ni aproximada de sos veraders drets d'homes, y no obstant, qui gosarà execrar aquells homes ni condemnar lo que feren, pera espolsar-se l'horrible jou que damunt d'ells pesava?

Venim als temps moderns. Qui podria afirmar que'l revolucionari anglès que, després d'escapar en Carles I, establiren un govern típic republicà, tenien una idea dels drets humans, dels drets dels ciutadans, tan completa com la tenen els homes de l'actual govern anglès, implantadors de les atrevides reformes den Lloyd George?

Y qui s'atreveria a sustenar que's que l'any 1789 proclamaren els drets de l'homes, podien ni tan sols concebre les teories socialistes que, pera redimir els ciutadans de l'esclavitud econòmica, no pas la menys dolenta de les esclavituds, prediquen y practiquen els polítics de la tercera República?

Y per això s'ha de dir que aquelles revolucions foren injustificades, que aquells homes no tenien ideals de llibertat y de justícia?

Doncs un cas semblant ens donen els nostres avantpassats de 1714. Ben cert que no havien definit en llurs cervells, tan netament com ho hem fet nosaltres, els drets de la Nació Catalana a ser llibre y autònoma, però també és cert que si lligaren sa causa a la de l'Arxiduc, fou perquè crequeren així millor defensarla. Que hi fa que en Carles, rei al fi, els enganys? Mes el desdora an ell, sa conducta amb els catalans, que no pas an aquests, que foren fidels fins al darrer dia. Però lo que no hem d'oblidar és que'l homes de 1714, portaven dintre de llurs cors l'amor a la llibertat y l'odi a la tirania, y es aquest odi y aquest amor lo que hem d'heredar nosaltres, puig qui no estima la llibertat, qui no odia's tirans, no es digne de ser llibre.

A. SUNOL

Les lliçons de l'història

L'Història, en quant porta de company un bon esperit crític que analitza y treu deduccions lògiques y serenes, constitueix per als pobles una sabia lliça d'experiència. En canvi l'Història mirada baix el prisma de l'ignorant rutina, com una serie d'esdeveniments més o menys llampants y sorollosos, representa un bagatge feixuc, que aixafa amb el seu pes als que per ella's deuen enlutar.

Això és lo que ha passat a Espanya. No té dubte que en l'història general de l'Estat s'hi troben fets brillants, lluites èpiques, conquestes glorioses, noms que apareixen rodejats d'una auriola de poder y de força que deixen a l'esperit una impressió de grandesa emocionant. Al seu costat, però, estudiant el sentit y l'opendement d'aquesta història, hi han també les raons de la seva definitiva esterilitat, de la decadència del país, del seu empobriment, de les seves edebades, de la seva miseria moral, de la seva incultura, que's porta endarrerits d'un sigle, de la majoria dels pobles civilitzats.

Fer arribar an els ciutadans, gravar en la seva ànima de noi, no més que'l canté extern, d'apariència, d'aquesta història, és un crim que han comés y cometen a Espanya els educadors, infiltrant a les generacions que han format y formaran els polítics, aquesta tendència suïcida que's ha portat al quixotisme y al desastre, que projecten avui encara la seva ombra disolvent y com una futura menassa damunt de les terres hispàniques.

Més que'l nom de batalles cèlebres y de Grans Capítans, que's deuen conèixer, certament — s'ha d'explicar y fer arribar a l'ànima del poble, el sentit de l'Història, l'alcans d'aquests fets, que tenen entre si un nexce misteriós: les derivacions dels miteixos, la crítica lleal y sistemàtica del conjunt d'elements, físics, morals, polítics y socials, que han intervingut en la marxa de cada poble a través dels sigles, fins a l'hora actual. Sols així se pot fer un balanç

saneyat y caucanu, un compte de debtes y shabers, una estadística concensuada dels factors que han fet pujar el passiu y han debilitat l'actiu, una crítica justa y efica del perquè de les inferioritats d'algunes rasses posseïdores de dons naturals, que fora una torpesa negar.

Aquest delecte l'hem d'apartir del nostre canvi, els catalans. Deuen conèixer les gestes heroiques dels nostres avantpassats, hem d'honorar la seva memoria, però hem de recordar també les dutes luctuosas, treient d'elles aquella experiència, aquella ensenyansa, que, ben cupida, fortaix als pobles y als hi senyala'l camí de l'avenir.

Houssiqui el nostre deure avui, davant de l'universari del 11 de setembre de 1714. Arrancar d'ell — tot honorant als dignes germans que hi prengueren part — una lliça d'història, pera que mai més barrejam amb els nostres interessos nacionals, els particulars de qualque dinastia forastera, pera que mai més busquem la llibertat col·lectiva en un ambient que no sigui d'amp la llibertat, pera que mai més ens llemson a una lliuta, sigui de la classe que's vulga, sense tenir la consciència de que som foris peral triomf.

Sols així aprofitarem les lliçons de la Història.

S. GUBERN

De la dictadura espiritual a Catalunya

(Retorn a una Doctrina de l'Entusiasme oliv propost com a base religiosa de tota cultura d'Acció)

ORACIÓ XII

Psicologia subversiva de l'heroisme

A propòsit d'un heroe, d'un geni, d'un sant, — a propòsit d'un sonet y d'un fet de armes modern o antic, — a propòsit de no importar quin sentiment o quina idea o quina imatge, — sempre us trobareu que hi podeu fer — o intentar fer — un xic de psicologia subversiva.

Aquest és el tema de l'oració d'avui.

Us proposaria anomenar psicologia subversiva a aquella part de la Filosofia de l'Entusiasme consagrada — com la vella, decrepita psicologia tradicional — a l'anàlisi y a la síntesi de l'ànima nostra. Y, com la psicologia de laboratori, mesurant y simplificant els fenòmens de l'esperit — Empré radicalment distinta de l'una y de l'altra en això: que la psicologia subversiva se'n sab estar de la teoria de les facultats; y no substitueix les facultats per cap mesura de laboratori.

Ni anitja, ni moderna, doncs: una vera psicologia subversiva.

Com es possible això?

Un moment, un moment... (Avui us faré sortir més aviat, car heu d'anar a resar — reduït me flòribus — davant l'estàtua den Rafael de Casanova.)

II

Doncs, mireu: ni psicologia de facultats de l'ànima, ni psicologia de cronòscop de Hippias.

Això de la psicologia subversiva me fa pensar en la distinció que se sol fer entre cronismos y clasicismos en Poesia, en Art, y adiu en Metafísica.

Es un error. En Poesia, pera agafar aquest exemple, no hi ha altre distinció que aquella que consisteix en descobrir un valor (un preu) de l'obra poètica y un ultra-valor de alta obra, un no-preu, una Dignitat.

Ni romanticisme ni clasicisme — eternisme, és dir Dignitat.

Així per l'Art.

La mateixa cosa per la psicologia. Ni clauicisme, ni experimentalisme: ni ànima-substancia ni ànima-fora: ni St. Tomás ni Wundt: Sols eternisme, és dir Dignitat.

Com que una psicologia així no s'ha escrita encara, fins ara, que jo sapiga y a l'hora justa de les 9 del matí del dia 10 de Setembre de 1912, jo us he proposat el nom de psicologia subversiva pera qualificar aital branca de la Filosofia de l'Entusiasme, amb el doble fi de precisar les coses y — també; paciència, temporals filisteus! — d'ensenyarvos a pensar.

III

Quant el fisiòleg us ha parlat de funcions de nutrició, de reproducció y de relació en l'homes, està ell segur de què us ha descrit la fisiologia humana; quan el psicòleg us ha parlat de Sentiment, Intel·ligència y Voluntat, està segur que us ha descrit la ànima.

Si precisament falta comensar!

A més, les divisions aquestes están mal fetes — detestablement mal fetes —, per tant, mal fetes també les descripcions basades en aitals divisions.

No's tracta de saber que l'homo té apetits y desitjos: se tracta de saber les funcions fonamentals de les quals nutrició y reproducció y relació, per una banda; intel·ligència,

sentiment y voluntat, per altra banda, no son més que reflexes.

La fisiologia y la psicologia s'han constituïdes fins ara a base de preus. Cal reconstruir-les a base de Dignitat.

La fisiologia de l'ànima y del cos ens ha donat fruits sabrosos: empré aquells fruits som ambedores: no son averitats. Son — així es — semi-veritats (com aquella semivertat de d'ordre dels factors no altera'l producte, vilipendiada en l'oració IX prò Milla y Fontanella.)

IV

Nosaltres — cada home — no mengem, no estimem, no capim, no volèm, no's reproduïm, no veïem el divi món de les coses... en un mot, no vivim, sino pera una llei de creació.

Y no realisem la llei nostra de creació, sino contrariant una llei de ruina.

L'assimilació y la desassimilació dona la imatge aproximativa del doble joc d'aquestes lleis.

La realització, l'obediència a la llei de ruina, se comprova còmodament: A) d'una manera material, en un gastament, en un mort prematur, en un infam prematur (idiota), en un vell precós; en totes les tragèdies biològiques les quals no son sino agudisacions de la final, inevitable tragedia de la mort de cada hù de nosaltres; B) psíquicament, aquesta llei de ruina, se manifesta en l'impuls el suïcidi, en l'obsessió a acabar amb la pròpia vida, y en la necessitat de maturre, an que sia contra la pròpia voluntat d'extinció. (L'obsessió pròpiament dita.)

Així en quant a la llei de ruina.

La llei de creació's manifesta clara: A) En el fet de veure les coses — fet infelible, veritable Dignitat — central: Entusiasme primitiu, purissim; B) En el fet de reproducció; C) En el fet de la Poesia (prenent aquest entusiasme com a paral·lel al fet de veure les coses, y com a síntesi de tota creació espiritual: Art o Ciència o Filosofia, no importa.)

V

Així: axioma fonamental (o postulat, si voleu, més exactament) pera preparar tota definició possible de l'heroe y de l'heroisme: L'HEROE ES UNA FORÇA SINTETISADORA DE LA LLEI DE RUINA Y DE LA LLEI DE CREACIÓ.

En tant que llei de ruina, se fa matar y mata. Així es: entrega la pròpia vida y pren la dels altres, en una assimilació que forma cruel si no és feta en vista d'un Ideal — Llei de ruina personal (verader equivalent del suïcidi) y llei de ruina específica (verader equivalent de l'assassinat) heus aquí el centre de gravitació de l'heroisme.

Doncs amb que's distingix un heroe d'un criminal? Amb que'l criminal és una força analisadora — tota obediència a la llei de ruina — y l'heroe és una força sintetisadora, car en ell la llei de ruina és inseparable de la Creació o Projecte d'un Ideal.

Amb una paraula: el criminal és un valor y l'heroe un ultra-preu. El criminal és un preu — l'heroe és una Dignitat.

Segurament us semblarà una blasfèmia, empré us ho hagi de dir, car la lògica ho vol, y jo no reconec altre esclavatge que'l de la lògica: EL CRIMINAL ES UN HEROE DEPONENTIAT Y L'HEROE UN CRIMINAL NOTIFICAT.

De què dependeix aquesta depenència y aquesta notificació?

Ja ho hem après: ho tornare a dir: Depen de que l'heroe és una força sintetisadora y de que'l criminal és una força analisadora, purament destructora, exclusivament destructora, — tota a la ruina.

L'heroisme és de la Poesia, la creació, y es per això que, fins en la crueltat, es dois sempre l'heroe; la criminalitat és la prosa, y es per això que, fins en l'heroisme (l'aparència de l'heroisme) el criminal es sempre cruel y purament y exclusivament cruel (que sigui suïcida, que sigui assassí).

VI

L'heroisme és un ENTUSIASME CLASTIC (jo ho proposo, del grec, que vol dir trencar, rompre, destruir). La criminalitat és clastica pura; l'heroisme és clastica amada de poesia.

Així, de lo que's tracta és de si'l nostre Concelier fou una força sintetisadora, si ell fou un Entusiasme Clàstic, si ell fou una Dignitat.

Tot el rest: si — així es — era borbonic o era austriac, si era del rei o era del poble, si era de Barcelona o era de la Xina, té una importància desmesurada pels depenents, en el baix món de les coses cambiables, variables y discutibles.

VII

Fet Bondat spiritual al meys un quart d'hora al dia, y esforços per reconèixer una Síntesi de destrucció y de creació — de ruina y de l'ideal, de Poesia, en un mot, als peus de bronzo del Concelier.

Rescu una creació, L'oració prò Milla, tota crítica; l'oració prò Bocaccio, reparadora; l'oració prò Democràcia, de sospensió. — Prò Casanova, rescu avui l'oració subversiva.

La que us desitjo en el nom dels Arruïnadors universals, dels Clàstics de tots els sigles.

Amén. — Cap al Passeig de Sant Joan desseguida.

DIEGO RUIZ

VIES URINARIES

El doctor Bosom s'ha enregistrat novament de seu despaig, Ronda Universitat 23, primer, de 4 a 6

Amunt els cors!

Els catalans que l'any 1714 patiren per la Patria en l'heròica defensa que feren de Barcelona contra el poder francès i les tropes castellanes, són dignes d'homenatge que els catalans no solament perquè havien lluitat a Catalunya, sino perquè l'estimació de tot cor i estem orgullosos de la seva honra, els dedicarem l'onze de Setembre de quiscun any portant coronas a l'estatua den Casanova, un dels capdells més gloriosos d'aquells soldats gloriosos de la Patria.

No era la causa d'un rei contra un altre rei la que amb les armes a la mà sostingueren fins a no poder més els catalans de 1714, car per més que del seu esforç no s'aprofités l'arxiduc d'Àustria, els se sacrificaven pel triomf de la llibertat de la seva terra, muntades de mort pel net de Lluís XIV que com el seu avi a França, volia posar el cap a Espanya: «L'Estat soe jo reduint al silenci a Catalunya que clamava perquè l'Estat fos el respecte als drets dels pobles i no l'alibi de la força bruta.

Que'ls catalans que defensaren, fins a rentar molts d'ells les seves ànimes a Deu, la causa de la justícia contra l'absolutisme borbònic, fossin venuts pel poderós exercit amb que la França donà força a les tropes castellanes, no minvats alffissimà ments per ells contra amb sa memorable defensa del cap i casal de Catalunya; ni fets d'haver guanyat al llavors la força a la raho signifiqui que la causa dels catalans sia perduda per sempre més, com ho prengué el mariscal Berwick.

Que aquells catalans no es pas moria ho demostren palesament l'existència i l'actitud del catalanisme polític, del qual la Unió Federal Nacionalista Republicana n'es la manifestació més plaent a la democràcia moderna; i la seva vida o la seva mort no son en mans dels homes, car, com ho cania el nostre gran Verdaguer en la seva oda a Barcelona,

qui enfonsa o alça els pobles es Deu que'ls ha creat.

Els nacionalistes republicans que, perquè tenim per sagrades, com certament ho son, la dignitat dels homes i la dels pobles havem de reconèixer que l'inviolabilitat dels drets individuals i col·lectius no prové de les coses miserables de la terra, sino de les regions ont resplendix aquella eterna llum sense la qual ni'ls homes veuen la seva proja excessiva dignitat ni'ls pobles llueix el camí de les democràcies triomfants, al viatjar amb patriòtica devoció l'estatua del coniller barceloní, recordant de tots els martirs de la Patria, als ens cors a Deu.

MIQUEL LAPORTA

An en Rafael de Casanova

Heus aquí el text íntegre de la proposició presentada a la passada sessió del Municipi i rebuda la seva urgència, com es sabut, per 15 vots contra 12:

«I. Que's declari urgent.

II. Que l'Ajuntament de Barcelona s'associi a la commemoració de la data trágica del 11 de setembre de 1714, portant una corona al peu de l'estatua de l'heròica ciutadà Rafael de Casanova, qui a l'ofèrra la seva vida en defensa de la ciutat, personificava de Catalunya el tradicional amor a la llibertat i a l'autonomia.

III. Que per l'excelentíssim senyor Arcebis siguin nomenats els regidors que hagin de representar a la ciutat en l'indicaa terminativa.

IV. Que siguin destinades 200 pessetes, que seran treus de la consignació que s'assigna la Comissió d'Hisenda, per l'adquisició de la corona.

Cases Consistorials de Barcelona, 5 de setembre de 1912.

P. Muntanola, Manuel Rius, G. Rosés Arús, Daniel Ferrer, Oriol Martorell.

—EL POBLE CATALÀ, com cada any, portarà una corona de flors naturals als heròics defensors de la Patria en 1714.

—Els catalanistes d'Arribas faran ofèrra a l'heròica ciutadà una branca d'abet, tallada en el cim més alt del Montseny.

—El C. N. R. del carrer de Pelai dedicarà als heròics de 1714 una artística corona.

La portarà a l'estatua del darrer coniller una representació d'aquella entitat, que sortirà del lloc social a les vuit del matí.

—El president del C. A. de D. del C. i de M., senyor Puig i Esteve, ha rebut d'uns catalans residents a Panamá 5 doblers pera invertirlos en una corona al marbre de les llibertats catalanes en Rafael de Casanova.

El senyor Puig i Esteve ha complert, com es natural, la comanda.

—La Junta Directiva de la Jova Catalana se reunirà avui, a les dotze del migdia, a la Maison Dorée, pera anar a disposar una corona als peus de l'estatua de l'últim coniller en cap en Rafael de Casanova.

Assistirà també a la vetllada que's celebrarà al teatre Apolo i recomana als socis hi assistiran també.

—Probablement les minories federal nacionalista i regionalista de l'Ajuntament portaran avui una corona an en Rafael de Casanova.

—La Lliga Regionalista, encarregada aquest any de rebre les coronas que les entitats autonomistes dispositen en l'estatua den Rafael de Casanova, se complau en invitar a tots els seus socis a acompanyar a la comissió que avui serà al peu de l'estatua desde les sis del matí a la una de la tarda.

—Reunida ahir vespre, a la Lliga, la minoria regionalista del Municipi, va pendre els següents acords:

Primer. Enviar avui, conjuntament amb la minoria d'Esquerra catalana, una corona de flors naturals al peu de l'estatua den Rafael de Casanova.

Segon. Assistir a la missa que a les vuit del matí se celebrarà a l'Església de Sant Just, i

Tercer. Promoure el trasllat de l'estatua den Rafael de Casanova al lloc ont calgués guarnit fèrt (actualment conflúncia de la Ronda de Sant Pere i carrer d'Alf-Bey), iniciant a l'edecà una subscripció pera aconseguir el nou pedestal, i recabant de l'Ajuntament la corresponent autorització i s'contribuï a les despeses.

—El Centre «Catalunya» de Santiago de Cuba, dedicarà un ram de flors al patrià Rafael de Casanova.

—Les primeres coronas

A mitja nit han començat a arribar al peu de l'estatua den Casanova, grossos i compacts capus de catalanistes. Els uns venen del mifing que s'acabava de celebrar en el Centre Autonomista dels Dependents del

Comers i de l'Indústria, els altres de les reunions que s'havien celebrat en diversos societats catalanistes, pera organitzar les comitatives que havien de dur coronas al inuicte Casanova.

A un quart d'una eren ja nombroses les coronas que estaven col·locades a l'estatua.

Entre elles recordem les de les següents entitats:

Comité de Joventuts federalistes nacionalistes republicans de Barcelona; Joventut federal nacionalista republicana del districte II; Joventut de Sang Nova, Jova Catalana, Centre d'Unió Federal Nacionalista Republicana del districte II, id., id., del districte VII, Centre Nacionalista Gracienc, Associació Catalanista de Gracia, Grup del Devanier, Esbart Català de Dansaires, i altres.

Les coronas eren cues per nombroses comissions de les societats oradores, i a l'esser col·locades damunt l'estatua, la grossa gentada que s'havia congregat a l'Arc de Triomf, aplaudia amb entusiasme.

Igualment foren aplaudides frenèticament les senyores de l'Esbart Català de Dansaires i de la Joventut del II que foren les que amb ses propietats mans col·locaren les coronas de les societats sudistes.

Fins a ben entrada la nit, permanescueren els grups al peu de l'estatua.

El cant de «Els Segadors» se deixà sentir diverses vegades, amb l'augusta severitat de les seves notes.

Ahí a la nit se posà a l'avenç el número 11 del popular setmanari catalanista «El Gall», el qual, en sa integritat, està destinat a commemorar la luctuosa data de l'onze de Setembre de 1714.

El número, tirat a dugues fites, presenta un heròic cop de vista, constituint una nota simpàtica, digna de les que, fins ara, ha vingut donant setmanalment «El Gall».

El sumari d'aquest número 11 constitueixen els següents treballs:

«11 de Setembre de 1714», per la Redacció; «El cap den Josep Moragas», per Angel Guimerà; «Una branca de flors», per Pere Corominas; «E», per Josep M. Roca; «L'obra nacionalista», per J. Lluís Rissach; «Erdurabilitat», per J. Martí Julià; «A la gloria den Villarroel», per Marius Aguilà; «De la dotze anys», per Ramon R. Bordeu; «Al peu de l'estatua pel Gall de la Passió», i una nota de la redacció sobre la conduida den Pich y en Garriga en la sessió municipal d'ahir.

Els dibuixos son intencionals, deguts a la ploma dels constants col·laboradors artístics de «El Gall», cridaner poderosamente l'atenció la plana central composta per caricatures de catalanistes còmics.

Mifing al C. A. de Dependents

Tingué una grossa importància el mifing que pera commemorar l'onze de setembre de 1714, organitzà el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria.

Començà l'acte a quatre d'onze, estant la sala completament plena de concurrència.

Resonant aplaudiments a l'entrar els oradors. Quan el president de la casa senyor Puig i Esteve, cedeix la presidència al doctor Martí i Julià, els aplaudiments se rezepten.

El president de l'Unió Catalana ha dit uns paraules pera agrair l'atenció, i després ha discursat el senyor Roed, en nom de la Societat de Propaganda del Centre Autonomista, llegint un valent treball ple de forç patriòtica.

Seguidament parlà senyor Vila, en nom del Centre Nacionalista Republicà.

Digué que l'onze de setembre es una data culminant per Catalunya. En ella, caigut amb gloria la Patria, —perquè hi han dies fets gloriosos,— però no morí; perquè els canons i la força no poden matar l'ànima de un poble. (Aplaudiments.)

En aquesta commemoració — digué — afirmem una vegada més el nostre nihil de llibertats i de reivindicacions patriòtiques; els nostres amors i els nostres odis; amors a Catalunya i odis als seus esclavitzadors. (Més aplaudiments.)

Catòlics: Recordem que'l primer Borbó robà les llibertats de Catalunya i que en temps de la dinastia borbònica se dictà la mateixa llei de jurisdiccions contra Catalunya. (Ovació.)

Combaté a continuació la gestió del règim, especialment en lo que a l'educació i a l'administració, dient que si lo que's guasta en aquesta aventura se gastés en millorar les comunicacions i serveis amb l'Amèrica, altres beneficis en treurien tots.

Acabà amb un inspirat paragraf recomanant l'amor a la Patria i a les seves reivindicacions i la persistència en la lluita, essent coronat el seu discurs amb una formidable ovació.

El senyor Sagarrà parlà a continuació en representació de la Lliga Regionalista.

Diu que aquests moments en que's commemoren fets tristos, no deuen deprimir l'esperit nostre, perquè si en Casanova i els altres martrors moriren, fou per l'amor a Catalunya i l'amor salva als pobles. Càn aquest amor a la patria, com a fonsa indestructible i vital de Catalunya.

Compara la Barcelona de 1714 i la d'ara. Els seus enemics no la mataren i quella bandera que caigut alçada un dia, tornà a flamejar victoriosa i flamejarà en l'avenir. (Aplaudiments.)

Catalunya ha tingut ja prous màrtirs; ha vessat prou sang. Que sigui l'òmbra la sang vella i que per una era de pau, treball i prosperitat. Però si un dia no fos possible la pau, sabem imitar als nostres màrtirs. (Ovació.)

El Dr. Martí i Julià, rebut amb grans aplaudiments, començà dient que'l record dels que tan hun butlet per Catalunya dena que la perdut la seva vida nacional, l'enfereix i li dona ànima pera seguir la lluita.

Diu que al saber que havia d'anar a parlar a un públic de joves i entre oradors joves, encara que sentint que no haguessin comparegut homes més vells, pera donar mostra de la seva fe, no dubtà un moment en acudir a l'acte pera barrejar el seu entusiasme amb el que es propi de joves.

En els joves hi ha entusiasme i fe, coses que no trobem en els no joves. Però que no tenen entusiasme més, ens quedarem orles els joves en l'homenatge an en Rafael de Casanova; no hi vurem als que moreris an ell i als altres martrors, tenen càrreges públiques i investitures populars. (Grans aplaudiments.)

Atudeix seguidament a l'Assamblea Nacionalista de Tarragona, dient que d'ella en sortirà transformada l'acció nacionalista i desapareguen molts convencionalismes i molts respectes que ara treuen l'elasticitat, sinceritat i forsa en l'actuació patriòtica.

Afirmà que'l pregón sentiment que inspirava als heròics del segle XVII i XVIII, el gran amor que'ls invadia, era el mateix que senten els bons nacionalistes d'avui, però no el nacionalisme verbal, sino el de fet, el que no's corromp en festes baixes, en indignes claudicacions, en curses de braus, per exemple. (Aplaudiments.)

Digué que l'avens de Catalunya l'han de fer els homes íntegralment morals, perquè la moralitat, la rectitut, la bondat i la perfecció son coses més fortes que'ls exercicis i els enginyos de guerra. Per això hem de dir que'ls nacionalistes han d'esser foris en la seva moral; perquè altrament no seran pas defensors de Catalunya.

La reivindicació nacionalista no es pas exclusivament territorial i política, es també social, en el sentit de que vol pera tots els catalans un major benestar, una vida més digna dintre la civilització. (Aplaudiments.) Mentres hi hagin en nostra terra dolors humans remeixables, Catalunya no serà redimida.

Jo crec que'l millor tribut que podem oferir als heròics de 1714 es donant la vida pera la patria; però donantla vivint una vida honrada, pura, moral, d'ideal i de lluita generosa.

No són prous les commemoracions exteriors, sino que hem de fer que siguin ells una total consagració de les nostres vides a Catalunya. Si ho fem així, per tota les flors i les palmes que colgaren l'estatua den Casanova, el bronze tremolarà. Però si anem a visitar l'estatua sense pures intencions, tant de bo que'ns caigui a sobre. (Gran ovació.)

Seguidament se donà per acabat l'acte, cantant amb el major entusiasme «Els Segadors».

Teatre Apolo

Avui, vetllada teatral en commemoració de la luctuosa data del 11 de setembre de 1714, a benefici de l'Associació de Beneficència Catalana i Escoles Catalanes

Representació del drama patriòtic

Un quefe de la Coronela

per la Sra. Baró y Srs. Capdevila, Tor, Galcerán, Bardem y Guxé, y el monòleg

Mestre Olaguer

pel Sr. Tor.

Localitats a 1 pta. Entrada General, 0'25 ptes.

Timbre a càrreg del públic.

La taquilla s'obrirà a les set

ECOS

QUAI, JA es aquí. Aviat, el dia 20, les nostres germanes, tietes i cosines podran veure de carn i ossos qui es en Max Linder.

Perquè puguin conèixer també amb noms i apellidos i estiguin il·lustrats sobre lo que la y d'ont va sortir, direm, a les nostres llegidores, lo que segueix:

(A) Que's diu Max Linder de veres.

(B) Que usqués a Saint-Lobes (Girona) a França, d'una família amb passament i honrada.

(C) Que guanyà'l primer premi de declamació, al Conservatori.

(D) Que es el creador de papers còmics tant importants com els de protagonista d'«El Rei», «Miquette» i sa mare, «La hermosa Marsellina», etc.

(E) Que es home de sport i amb aixó, aneu amb compte amb barallavoshi.

(F) Que l'espectacle que donarà a Barcelona serà una cosa completament nova, ja que's començarà al carrer i les seves admiradores, el podran veure fent tamborelles per la plassa de Catalunya o enfilar-se als arbres de la Rambla.

Però que no haviu pels carrers gaires bromes, sino, tenim por que algun municipal se enfadi i el porti per esvalador al carrerell.

—2—

TANT COM els gats petits, els nols petits ens plauen. Els nols petits de certa mida, s'enten.

Les criatures quan neixen totes son iguals. Vermelles com un tomàquet, amb molts pels allls i tot no han de tenirme i molts pels allls tot els correspondrà; cridan, com béns, sense cap gracia; emburruant-se amb ells tots sols s'embruten.

Quan ja se fan més grans, quan van calats, es quan ens encanten.

En un tramvia, no vos heuen fixat mai en una criatura d'aquestes, que no sabs si es home o dona?

Lo primer d'ells, que crida l'atenció son els ulls. Uns ulls, quasi sempre negres, oberts com finestres, que's fixen quasi sempre en les coses simples; un misto que s'encen, un vano que bategi, una cadena de rellotge ordenada amb diamants.

Es divertit fets ballar el dia davant dels ulls; primer s'astoren, després allarguen les mans i procuren agafarne un, si ho conseqüen, apreten fort, to miren fora, riuen, y de mica en mica se'ls porten a la boca.

Ho troven salat i el deixen; després riuen d'una manera barba i acotzen repentinament, com avergonyits, el cap al pit de la dida, de la maldadora o de la mare.

Després tornen a mirar-se tatanament y es lliensen cap a tó amb tots els esforços, allargant els braços coronats per aquells dits plens de dolets y sacsons, allargant el caparró sostingut per aquell coll ple de sacsons també, que convida a la mossegada.

Finalment se consen de tot; s'eujen y to donen l'espectacle d'unes gernes a l'aire, d'unes anques fetes de rosa y llet.

Dovegades ploren. Quan ho fan ten van. Sentirlos es cosa de les dones.

—3—

A L'IGLESIA parroquial de Sant Pere, a la ciutat de Reus, hi ha una mare de Déu anomenada de la Cort.

Fa un quant temps an aquesta imatge li robaron les arresades. El senyor rector n'hi comprà unes altres y heu aquí que tot de plegat ahir, la de l'orella esquerra, començà a pendre un moviment de pèndola sense volguer pararse.

Van dir que en cosa de l'electricitat. Tallaren la corrent y res, l'arrecada catrictu.

Un sacerdot pujà a pararla. Mentres la tingué a la mà s'estigué quieta, però quan la deixaren anar tornà a començar son moviment rítmic.

Diu, que s'ho miraven milers de persones y l'arrecada.

Diu, que l'imatge volia indicar que estava en perill d'esser novament robada.

Tot pot ésser, tot pot ésser. Però en tot cas s'ha de confessar que dita imatge li ha donat més vives que una lletra.

Noaltrés ens permetem pensar que un ecòl·lèstria amb un fill, o balsa per fer la bellugor.

Hi han uns deliciosos contes d'escolans entremaliats.

Notes y comentaris

Miserudicions d'«El Progreso»

Està vist que fem malament en concedir a l'orgue del banquer senyor Lerroux, certes beligerancies. ¿Com es possible dir a'í amb uns senyors que no poden ja actuar de joves barbers pels carrers, ho han amb l'història? No es que demanem doctorals disquisicions, sino aquelles elementals nocions històriques que deu posseir, tot senyor que s'abandoni al periodisme.

Fera «El Progreso», l'ellip V. representava a un país, ont s'estava formant la Revolució. No, no, l'ellip V. representava'l seu avi, era'l net del Rei-Sol, era imposat i defensat per ell y sense la seva ajuda, Carles d'Àustria hauria triomfat. En la cort de França, encara no's presentia, cap revolució. En les cort hi havia polidessa y galanteria. Venus triomfava, però pels camps de la França, deixaven el seu rastre trágic les dragoneses, se perseguia tot heterodòxia, Lluís XIV era'l representant de Deu en la terra y en el seu nom revocaba l'edictes de Nantes y persegua els protestants, com un pòsser. Lluís XIV fou l'ellip II, papa. Y el seu net representava la Revolució futura? ¿Portava arribats volemismos, malgrat no haver començat encara a escriure Voltaire, com deuen saber els senyors d'«El Progreso», l'ellip V. era com Carles d'Àustria, un príncep catòlic.

«El Progreso», pregunta quina era la llibertat de Catalunya? La llibertat de donarse a si mateixos, de tenir el seu parlament, el seu dret, la seva llengua oficial, la seva moneda y les seves milicies. Naturalment que no era una llibertat republicana a la moderna, perquè encara no havia arribat a la mateixa llibertat per la qual lluitava encara y que no es altre que lo que en «El Progreso» anomenen sobirania nacional, es a dir, el dret d'un poble a donarse les lleis que millor escagüin a la seva vida. Els senyors de «El Progreso», quan en lloc de Casanova, se dia Padilla, Sorolla o Lantua se troben bé, canten a la llibertat caiguda a Villadri o a Saragossa, mes no a la de Barcelona.

¿Que's carline, també defensen les llibertats regionals? No, defensen els furs, però no reconeixen el dret popular a establir lleis conformes al seu esperit. Millor dir, no es la llibertat regional lo que ansien, sino la tradició regional. Ells ho han dit més d'una vegada: A Catalunya, abans catòlics que Catalanista. Ademés, la seva causa va lligada a la d'un plet dinástico y si temps enrere el carlisme representava una regionalisme arcaic, avui no es més que un legitimisme arcaic. Els carlins, son tant espanyolistes, com els radicals. Per aquest costat del patriotisme, podem, doncs, donar-se les mans, radicals y jacobins. Bona prova d'aixó, es que, en l'estatua den Casanova, avui nancurà—es a dir no hi nancurà, perquè no calia folla—per igual les flors carlines y les llerxinsas. En canvi, fa dos anys, radicals y carlins, se trobaren plegats en una mateixa glorificació dels heròics de l'Independencia espanyola.

—4—

Xampany d'honor

Amo motiu de les gestions que s'han tingut de realitzar a fi de trobar lloc espaiat pera la celebració d'aquest important acte, la Comissió organitzadora se veni en la necessitat d'aplastar la data senyalada en un principi.

Per lo tant y a petició de nombrosos amics, aquesta festa tindrà lloc definitivament el dissabte dia 14 del present mes a les 10 de la nit en el que fou Circol de Proprietaris de Gracia, carrer Esmeralda, números 29 y 31.

Lo que's fa públic pera coneixement dels interessats el Xampany d'Honor.

«El Cor del Poble».

Admirable per tots conceptes resulta el número extraordinari que aquesta setmana dedica a commemorar l'onze de Setembre de 1714. La capçalera, barrada, la grogor del paper, la tinta vermella, destaquen per damunt de la negra forma un conjunt atractiu, sorprenent. En els gravats que il·lustren aquesta fulla del catalanisme avensit s'hi troben l'heròicitat, l'honra, la lliçó profeta. Y el text que l'avalua mestres del nacionalisme com en Pere Corominas, en Martí i Julià, en Lluís i Rissach, en Josep M. Roca, en Ribera y Rovira, en Francesc M. Riera, en Roderic Calmet, l'Antoni Sayá, Lluís J. Ayne Rabell, en Xavier Cambló, en Costa Terradas, en Josep Cuadras, en Ricard Caballera y un pòsser de pensaments d'homes eminents, els quals emmotellen l'uns ànimes y sentiments a la triura de lluita que remou les entranyes populars, farà que tot bon patriota estigui «El Cor del Poble» de la present diada.

—5—

La reunió d'anit

Convocats per la secció catalana de M. Z. A. se reuniren al local del carrer de Moncada els ferroviaris de la societat catalana del Nord.

Hi hagué gran concurrència.

Presidí el company Ribalta, qui explicà l'objecte de la convocatòria que era de donar als ferroviaris del Nord que s'adhocessin a l'acord pres el divendres passat pels de M. Z. A.

La demanda portà llarguíssima discussió, exposant opinions en pro y en contra.

Per últim se prengué l'acord de consultar per mitjà de bulletins als empleats de la línia. Les seves respostes trigaran aixó dos dies a ésser donades.

No's atrevim a donar cap impressió respecte a lo que acordaran els empleats del Nord. Hem de dir no més que's eren que obeiran al Comité Central de Madrid, contrari a la vaga.

—6—

El paro general dels estampadors

Ho diguerem a son temps degut. L'impressionament dels obrers durament afectat, subvertia als treballadors del ram de pesseres y era probable que un conflicte se produiria. Y el conflicte ha vingut. Afortunament, si no venen altres complicacions, sembla que'l paro dels estampadors no tindrà altres conseqüències que'l paro d'ahir, per altres conseqüències que'l paro d'ahir, per ara y tant, aixó no vol dir que no pugui reproduir-se i cas y que alavors tingues molta més gravetat que no ha tingut ara.

Els obrers estampadors demostraren ahir una forsa extraordinària, la forsa que dona l'entusiasme y la disciplina. De bon matí, a l'hora d'entrada als treballs, se presentaren tots en els seus tallers y fàbriques ont els esperaven els respectius delegats y comités. Allí's fou comunicat per dits delegats l'ordre de fer el paro, y tots tornaren a les seves llars amb ordre y contents de poder posar a prova l'empenta de la Societat y de demostrar el seu companyerisme als companys presos.

El paro ha sigut unànim a la barriada de Sant Martí, Aixaplí y interior de la ciutat, no tan general a la barriada de Sants y Hostafrons. Quants foren els vaguistes? No volem donar xifres que podrien ésser errades, però nos apareixem de la veritat dient si eren de 7.000 per amunt, d'haver secundat el paro Sants y Hostafrons, podrien arribar a 9.000 o 10.000. Y peques no's cregué que exagerem, bast dir que en algunes cases treballen 500, 400, 300, 250 persones, y de 150 y 100, son en gran nombre. De totes maneres, lo que cal registrar amb més d'interés es que, alguna casa no associada com la fàbrica Rius, ont treballen 250 persones, pòs més o menys, també secundà'l paro y els treballadors s'associaren en gran nombre, y que la fàbrica Viuda y germà de C. Bargalló, que tan grans conflictes produí temps enrere, també plegà y començà a associarse novament. Demostració clara y contundent d'aquests dos casos, del no desparter de l'esperit d'associació obrera.

Les autoritats prengueren uns precaucions exagerades. Sobre tot Sant Martí, semblava un campament: per tot arreu se veia guarda civil, de seguretat y un núvol de pols. Però lo que molestava més als vaguistes, fou que les fàbriques parades fossin guardades per la forsa pública, com si's temés alguna cosa.

Aixó es un insult y una provocació—deien els obrers.

Y nosaltres que's demanem la raó, tota vegada que'l paro no pogué ésser ni més pacífic ni més correcte.

Durant el matí una comissió de la J. D. visità al senyor Portela pera demanar-li la llibertat dels cinc detinguts, donant-li'l governador esperances de que tot s'arreglaria, com amb s'òrdi pera intervenir en la vaga Arce-Aguilà, que per altra part si res se renova, podria é

Notes de Sport

Boxe
Així és, tingut lloc un match entre l'italià Klaus, el francès Marcel Morel i l'italià molt empennada; no obstant la lluita fou molt interessant, però el negre amb el formidable joc que desenvolupa prompte venç a son rival, que a durera hora fou desqualificat per un cop que li donà al ventre de l'americà.

Automobilisme
La copa de la Sanyta, ha estat guanyada per en Gou, que cobrí els 648 kilòmetres en 3 hores 31 minuts 50 s. 3-5, o sigui a una velocitat mitja de 119 kilòmetres 500 m. l'hora. El gran premi de França, ha estat guanyat per en Zucarelli en 6 h. 12'25" 1-5.

Al centre guiat per en Guyot, per una explosió s'hi produí un incendi.

Tir Nacional
Abir s'efectuà la tirada dedicada al cos d'Esquadra.

El primer premi fou Francisco Aladé y Palau.

Natació
Dumenge que ve se reunirán en el local del Club de Natació de Barcelona els senyors de Natació per constituir el d'entrenament.

Seu de natació, semblant que hi ha molts entusiastes i són bastants les inscripcions fins aleshores.

Presidirà la reunió don Emili Solà que's farà en totes les manifestacions d'aquest sport.

Lo únic que's estranya una mica és que legia adoptat el nom en anglès. Trobem per exemple el nom de "Club de Natació" i no pas "Natació", cas de que a Barcelona, en la lluita, s'hagin de rotolar en anglès les nostres societats esportives, considerant sens dubte que això fa més esportiu.

Es una costum aquesta que creiem deu desaparèixer.

Borsa del Treball

BAIXES DE LA DIPUTACIÓ PROVINCIAL

Ofortes

- 2797/98 Recauders de 15 a 17 anys.
- 2799 Meritori de 15 a 18 anys.
- 2800 Dependents de pelateria.
- 2801 Meritori de 15 a 18 anys.
- 2802 Dependents de pelateria.
- 2803 Oficial d'armes 25 anys per munt.
- 2804 Dependents.
- 2805 Meritori de 15 a 16 anys.
- 2806 Dependents de botes y fils.
- 2807 Dependents.
- 2808/09 Oficials per la construcció de ferrocarrils.
- 2810 Recauders de 14 a 16 anys.
- 2811 Escripcions molt pràctics en operacions aritmètiques, bona letra, de 25 a 35 anys.
- 2812/13 Dependents de metalls.
- 2814 Dependents de 14 a 16 anys.
- 2815/16 Oficial d'armes y llumera per la casa de Barcelona.
- 2817 Torner mecànic de 20 a 30 anys.
- 2818 Mossos de 25 a 35 anys.
- 2819 Meritori de 15 a 19 anys que sigui vassall.
- 2820 Operari ajustador per muntar ben pràctic.

Baixes

- 2771 Escripcions.
- 2773 Idem.
- 2775 Mossos.
- 2776 Dependents.
- 2777 Dependents.
- 2778 Escripcions.
- 2779 Dependents.
- 2780 Dependents.
- 2781 Dependents.
- 2782 Mossos.
- 2783 Dependents.
- 2784 Dependents.
- 2785 Mossos.

INFORMACIÓ BARCELONA

A l'Ateneu Obrer de Barcelona, torna a funcionar des del present mes, el Consell d'Administració, que té establert diària en el local de la Cambra Industrial.

Les hores de col·lecció de les malalties, y els mèdics que formen el cos mèdic, són següents a continuació s'expressa:

De 8 a 9 hores: Malalties de l'infància (dijous, dijous y diumenge).

De 9 a 10 hores: Medicina general (dijous, dijous y diumenge).

De 10 a 11 hores: Malalties de la cor y respiratori, doctor Rodríguez Ruiz Amador. (dijous, dijous y diumenge).

De 11 a 12 hores: Malalties del sistema nerviós, doctor Lacalle. (dijous, dijous y diumenge).

De 12 a 1 hores: Malalties dels ulls, doctor Comas Camps. (dijous, dijous y diumenge).

De 1 a 2 hores: Malalties de la gola, nas y orelles, doctor Faiguer. (dijous, dijous y diumenge).

De 2 a 3 hores: Malalties de la pell, doctor Llorens. (dijous, dijous y diumenge).

De 3 a 4 hores: Assessor mèdic per accions del treball, doctor Lleó Luque. (dijous, dijous y diumenge).

Mogé suplent: doctor Farrera. Mmna.

En dit Ateneu, des del dia 15 del corrent, queda oberta la matrícula per les classes de Francès, Anglès y Alemany, les classes de les quals duran comens el proper octubre, com també una classe especial per la carrera de Sobrestants d'Obres Públiques.

Amb molt bon peu ha començat la Setmana Recreativa de l'U. F. D. R. del Districte segon, les festes extraordinàries del pròxim mes ja que la primera d'elles, el ball amb què celebrà l'últim diumenge, no podia estar més concorreguda ni més animada.

S'hi sortiren hermosos objectes de cristall gravat amb aplicacions de metall blanc, corresponents als sorts dels socis don Juli Jordà y don Ramon Magri, els quals foren presentats dels referits objectes a les belles y distingides senyores Assumpció Sancho y Dolores Jordà. Les dames senyores foren obsequiades amb unes artístiques figures de molt bon gust.

El dijous vinent a les quatre de la tarda tindrà lloc en el local de la Cambra Industrial, a plaça de Santa Agnà, 4, (F. del T. N.) la reunió d'usuària y fabricants que aproparà la causa motriu dels rius de Catalunya, a l'objecte de tractar dels embarraments abusius.

Esperem que la Cambra ha convidat a Dolores Jordà. Les dames senyores foren obsequiades amb unes artístiques figures de molt bon gust.

Aquesta nit de nou a dotze la Banda del regiment de Vergara executarà en el Palau, cantonada al carrer de Sant Pau, el següent programa:

«Petit Pirot», marxa, Bosch.

«Himne», simfonia, Thomas.

«Himne», simfonia, Thomas.

«Himne», simfonia, Thomas.

«Himne», simfonia, Thomas.

«Himne», simfonia, Thomas.

«Himne», simfonia, Thomas.

«Himne», simfonia, Thomas.

«Himne», simfonia, Thomas.

Ateneu Pi y Margall DE LA BARCELONETA

Hores de visita al Dispensari

Mèdic públic gratuït

Nas, gorja y orelles, a càrrec del doctor Francisco Moreu, tots els dijous y dimecres, de 6 a 7 tardes.

Malalties de nois, a càrrec del doctor M. Roig y Roig, tots els dijous, dimecres y divendres, de 9 a 10 del matí.

Medicina general, a càrrec del doctor Lluís G. Nogué y Guri, tots els dijous, dimecres y divendres, de 7 a 8 tardes.

Cirurgia y malalties de la dona, a càrrec del doctor J. Vicedo Bonmatí, tots els dijous, dijous y dissabtes, de 6 a 7 tardes.

Assistència a parts, a càrrec de la professora donya Isabel Rabasa Bofill, tots els dijous y dissabtes, de 11 a 12 del matí.

Ha regrestat a Madrid el senyor Alonso Castiella, qui ha tornat a encarregar-se del govern civil de Madrid.

El senyor Alonso Castiella ha rebut als periodistes y ens ha dit que la visita l'arribada de Torrelló de Velasco para dirli que era inexacte que en la capsa celebrada'l diumenge en aquell poble fos mort per un brau un aficionat, sinó que va ésser el torero Felu.

També nega l'arribada que en la capsa hi hagués hagut altres ferits grans. Solament hi hagué un ferit lleu y aquest ho va ésser al ficarse en mitjà dels bous quant se procedia al tancament d'aquests.

Toreros defingats

De tornada de diverses capses dels pobles propers, han sigut defingats 17 toreros que viatjaven sense bitllet.

Article d'un portugués

Vigo. — El Faro, de Vigo, contesta a l'article publicat en un període de Porto com de Penela, ex-capità portugués, que se troba aquí desde la proclamació de la República a Portugal.

Se donal cas de que éssent un dels emigrants que més proves de consideració ha rebut, les emigracions contra l'Estat espanyol y suposa que totes les mides adoptades pel Govern d'Espanya respecte dels emigrants portuguesos, després d'haver pres part en la primera incursió realista.

L'inspector de policia ha demanat al governador que l'autoritzi per portar el comte als tribunals, per injuria.

Els principes de Baviera

Logrono. — Ahir, a les 8 del vespre, varen arribar els principes de Baviera. Les autoritats els complimentaren a l'Hotel del Comerç.

Anit varen assistir al concert donat en el passeig, presidint també l'hotel de la joia. Aquella nit han visitat l'Institut y una fabrica de conserves.

Els principes de Baviera han marxat a primera hora de la tarda cap a Burgos.

Burgos. — Procedents de Logrono, han arribat en automòbil el príncep de Baviera l'infanta donya Pau y sa filla la princesa Pau.

Després d'esmorzar a l'Hotel de París, els viatgers visitaren els monuments d'aquesta capital, aturant-se especialment al Monument de Les Huelgas.

Denuncia

Tuy. — El tinent de la guardia civil senyor Sanja ha denunciat al jutjat el periodista «La Integritat», per un article que considera injuriós per la seva persona, publicat a mitjans del mes passat, amb motiu de una campanya periodística relacionada amb els monàrquics portuguesos.

El Congrés anti-tuberculós

San Sebastián. — Al paranimi de l'Institut s'ha celebrat amb assistència de les autoritats y nombros públic, la sessió preparatoria del Congrés anti-tuberculós.

S'han nomenat els presidents d'honor y secretaris adjunts y s'ha fixat l'orde dels discursos per la sessió inaugural.

El doctor Moliner donarà conferències als centres obrers de San Sebastián, Tolosa y Elbar, demanant que'l Govern solliciti de les Cortes un crèdit de 100 milions de pessetes per sanitar interior.

L'incendi a Almeria

Almeria. — L'Ajuntament ha acordat exercir l'acció judicial en la causa que s'instaura pel delicte d'incendi y sustracció de documents referents a les contribucions en la Tesoreria d'Hisenda.

Viatges de personatjes

El comte de Romanones marxà a Hendaya para visitar al senyor Moret. Demà marxarà el comte a Santander.

En l'expedient d'aviu marxarà a Madrid els ministres d'Hisenda y de Marina.

L'estat de l'infant Jaume

En consulta de nou metges nacionals y estrangers s'ha declarat que es estacionari l'estat de l'infant don Jaume.

La substitució dels consums

Valencia. — En aquesta provincia, 91 Ajuntaments no han contestat a l'interrogatori que formulà el ministre d'Hisenda demanant opinions respecte de la supressió de l'impost de consums y de la manera de substituir-lo.

El delegat d'Hisenda ha imposat multes als Ajuntaments que han deixat de complir l'orde.

Els lerrouxistes

Els senyors Lerroux y Salillas y altres diputats radicals donaran un miting de propaganda el diumenge proper a San Sebastián.

Al renouar les sessions de Cortes la minoria radical continuarà discutint quasi tots els capítuls del Pressupost.

En Moret

El senyor Moret estarà a Hendaya dintre de tres dies.

Se sospita que durant el seu estuig ha celebrat diverses conferències amb alguns amics relatius a importants assumptes de politica actual.

Rifa de Madrid

En el sorteig d'aviu han sortit premiat amb els majors:

Primer premi, 250.000 pessetes, número 950, venut a Santander.

Segon premi, de 100.000 pessetes, número 2.980, d'expatriat a Santurce.

Tercer premi, de 60.000 pessetes, número 7.533, expedit a Cartagena.

El foc d'Almeria

El delegat d'Hisenda d'Almeria telegrafia que no pot precisar l'importancia dels documents cremats en l'incendi de la delegació, però que'l sinistre pot tenir greus conseqüències a causa de la gran quantitat

Ateneu Pi y Margall DE LA BARCELONETA

Hores de visita al Dispensari

Mèdic públic gratuït

Nas, gorja y orelles, a càrrec del doctor Francisco Moreu, tots els dijous y dimecres, de 6 a 7 tardes.

Malalties de nois, a càrrec del doctor M. Roig y Roig, tots els dijous, dimecres y divendres, de 9 a 10 del matí.

Medicina general, a càrrec del doctor Lluís G. Nogué y Guri, tots els dijous, dimecres y divendres, de 7 a 8 tardes.

Cirurgia y malalties de la dona, a càrrec del doctor J. Vicedo Bonmatí, tots els dijous, dijous y dissabtes, de 6 a 7 tardes.

Assistència a parts, a càrrec de la professora donya Isabel Rabasa Bofill, tots els dijous y dissabtes, de 11 a 12 del matí.

Ha regrestat a Madrid el senyor Alonso Castiella, qui ha tornat a encarregar-se del govern civil de Madrid.

El senyor Alonso Castiella ha rebut als periodistes y ens ha dit que la visita l'arribada de Torrelló de Velasco para dirli que era inexacte que en la capsa celebrada'l diumenge en aquell poble fos mort per un brau un aficionat, sinó que va ésser el torero Felu.

També nega l'arribada que en la capsa hi hagués hagut altres ferits grans. Solament hi hagué un ferit lleu y aquest ho va ésser al ficarse en mitjà dels bous quant se procedia al tancament d'aquests.

Toreros defingats

De tornada de diverses capses dels pobles propers, han sigut defingats 17 toreros que viatjaven sense bitllet.

Article d'un portugués

Vigo. — El Faro, de Vigo, contesta a l'article publicat en un període de Porto com de Penela, ex-capità portugués, que se troba aquí desde la proclamació de la República a Portugal.

Se donal cas de que éssent un dels emigrants que més proves de consideració ha rebut, les emigracions contra l'Estat espanyol y suposa que totes les mides adoptades pel Govern d'Espanya respecte dels emigrants portuguesos, després d'haver pres part en la primera incursió realista.

L'inspector de policia ha demanat al governador que l'autoritzi per portar el comte als tribunals, per injuria.

Els principes de Baviera

Logrono. — Ahir, a les 8 del vespre, varen arribar els principes de Baviera. Les autoritats els complimentaren a l'Hotel del Comerç.

Anit varen assistir al concert donat en el passeig, presidint també l'hotel de la joia. Aquella nit han visitat l'Institut y una fabrica de conserves.

Els principes de Baviera han marxat a primera hora de la tarda cap a Burgos.

Burgos. — Procedents de Logrono, han arribat en automòbil el príncep de Baviera l'infanta donya Pau y sa filla la princesa Pau.

Després d'esmorzar a l'Hotel de París, els viatgers visitaren els monuments d'aquesta capital, aturant-se especialment al Monument de Les Huelgas.

Denuncia

Tuy. — El tinent de la guardia civil senyor Sanja ha denunciat al jutjat el periodista «La Integritat», per un article que considera injuriós per la seva persona, publicat a mitjans del mes passat, amb motiu de una campanya periodística relacionada amb els monàrquics portuguesos.

El Congrés anti-tuberculós

San Sebastián. — Al paranimi de l'Institut s'ha celebrat amb assistència de les autoritats y nombros públic, la sessió preparatoria del Congrés anti-tuberculós.

S'han nomenat els presidents d'honor y secretaris adjunts y s'ha fixat l'orde dels discursos per la sessió inaugural.

El doctor Moliner donarà conferències als centres obrers de San Sebastián, Tolosa y Elbar, demanant que'l Govern solliciti de les Cortes un crèdit de 100 milions de pessetes per sanitar interior.

L'incendi a Almeria

Almeria. — L'Ajuntament ha acordat exercir l'acció judicial en la causa que s'instaura pel delicte d'incendi y sustracció de documents referents a les contribucions en la Tesoreria d'Hisenda.

Viatges de personatjes

El comte de Romanones marxà a Hendaya para visitar al senyor Moret. Demà marxarà el comte a Santander.

En l'expedient d'aviu marxarà a Madrid els ministres d'Hisenda y de Marina.

L'estat de l'infant Jaume

En consulta de nou metges nacionals y estrangers s'ha declarat que es estacionari l'estat de l'infant don Jaume.

La substitució dels consums

Valencia. — En aquesta provincia, 91 Ajuntaments no han contestat a l'interrogatori que formulà el ministre d'Hisenda demanant opinions respecte de la supressió de l'impost de consums y de la manera de substituir-lo.

El delegat d'Hisenda ha imposat multes als Ajuntaments que han deixat de complir l'orde.

Els lerrouxistes

Els senyors Lerroux y Salillas y altres diputats radicals donaran un miting de propaganda el diumenge proper a San Sebastián.

Al renouar les sessions de Cortes la minoria radical continuarà discutint quasi tots els capítuls del Pressupost.

En Moret

El senyor Moret estarà a Hendaya dintre de tres dies.

Se sospita que durant el seu estuig ha celebrat diverses conferències amb alguns amics relatius a importants assumptes de politica actual.

Rifa de Madrid

En el sorteig d'aviu han sortit premiat amb els majors:

Primer premi, 250.000 pessetes, número 950, venut a Santander.

Segon premi, de 100.000 pessetes, número 2.980, d'expatriat a Santurce.

Tercer premi, de 60.000 pessetes, número 7.533, expedit a Cartagena.

El foc d'Almeria

El delegat d'Hisenda d'Almeria telegrafia que no pot precisar l'importancia dels documents cremats en l'incendi de la delegació, però que'l sinistre pot tenir greus conseqüències a causa de la gran quantitat

Ateneu Pi y Margall DE LA BARCELONETA

Hores de visita al Dispensari

Mèdic públic gratuït

Nas, gorja y orelles, a càrrec del doctor Francisco Moreu, tots els dijous y dimecres, de 6 a 7 tardes.

Malalties de nois, a càrrec del doctor M. Roig y Roig, tots els dijous, dimecres y divendres, de 9 a 10 del matí.

Medicina general, a càrrec del doctor Lluís G. Nogué y Guri, tots els dijous, dimecres y divendres, de 7 a 8 tardes.

Cirurgia y malalties de la dona, a càrrec del doctor J. Vicedo Bonmatí, tots els dijous, dijous y dissabtes, de 6 a 7 tardes.

Assistència a parts, a càrrec de la professora donya Isabel Rabasa Bofill, tots els dijous y dissabtes, de 11 a 12 del matí.

Ha regrestat a Madrid el senyor Alonso Castiella, qui ha tornat a encarregar-se del govern civil de Madrid.

El senyor Alonso Castiella ha rebut als periodistes y ens ha dit que la visita l'arribada de Torrelló de Velasco para dirli que era inexacte que en la capsa celebrada'l diumenge en aquell poble fos mort per un brau un aficionat, sinó que va ésser el torero Felu.

També nega l'arribada que en la capsa hi hagués hagut altres ferits grans. Solament hi hagué un ferit lleu y aquest ho va ésser al ficarse en mitjà dels bous quant se procedia al tancament d'aquests.

Toreros defingats

De tornada de diverses capses dels pobles propers, han sigut defingats 17 toreros que viatjaven sense bitllet.

Article d'un portugués

Vigo. — El Faro, de Vigo, contesta a l'article publicat en un període de Porto com de Penela, ex-capità portugués, que se troba aquí desde la proclamació de la República a Portugal.

Se donal cas de que éssent un dels emigrants que més proves de consideració ha rebut, les emigracions contra l'Estat espanyol y suposa que totes les mides adoptades pel Govern d'Espanya respecte dels emigrants portuguesos, després d'haver pres part en la primera incursió realista.

L'inspector de policia ha demanat al governador que l'autoritzi per portar el comte als tribunals, per injuria.

Els principes de Baviera

Logrono. — Ahir, a les 8 del vespre, varen arribar els principes de Baviera. Les autoritats els complimentaren a l'Hotel del Comerç.

Anit varen assistir al concert donat en el passeig, presidint també l'hotel de la joia. Aquella nit han visitat l'Institut y una fabrica de conserves.

Els principes de Baviera han marxat a primera hora de la tarda cap a Burgos.

Burgos. — Procedents de Logrono, han arribat en automòbil el príncep de Baviera l'infanta donya Pau y sa filla la princesa Pau.

Després d'esmorzar a l'Hotel de París, els viatgers visitaren els monuments d'aquesta capital, aturant-se especialment al Monument de Les Huelgas.

Denuncia

Tuy. — El tinent de la guardia civil senyor Sanja ha denunciat al jutjat el periodista «La Integritat», per un article que considera injuriós per la seva persona, publicat a mitjans del mes passat, amb motiu de una campanya periodística

ESPECTACLES

CIRCO BARCELONÈS Gran Cinematògraf
totes d'estrena i de gran sensació entre elles
Bajo la cúpula del circo
Sessions de 4 a 7 tarde i de 9 a 12 nit
Plaça 25 cèntims. — General 10 cèntims.

TEATRE TIVOLI—Avui dimecres, Nit a dos
quarts de deu, Butaca, 2 ptes. Entrada
0'50 ptes. El millor cartell de Barcelona.
Reapariació de Pepe Fernández. Primer: (2 ac-
tes)

LA GENERALA
Tots els dies grans ovacions a C. Baillo y P.
Montoro. Veritable joia del Mre. Vives. Segon
El granis espectacle

Las mujeres de D. Juan
Presentació esplèndida i rica en decorat, ves-
tuari i atrés. Demà Dijous tarde. Gran funció
de moda, a petició d'innombrables famílies que
no surten de nit. Primer: «La Cocina». Segon:
dos actes, «La Generala». Tercer: «Las mujeres
de D. Juan». En ensaig, l'èxit més gran d'Alema-
nya, «La alegre Polona».

Teatre Novetats
«Gran companyia de Varietés»
Avui Dimecres tarde de dos quarts de cinc a les
vuit sessions contínues de Cine i varietés
7 Atraccions Colossals, 7
interessants i noves pel·lícules. Entrada preferen-
cia, 0'50. General, 0'25.

Butaques gratis
Nit a dos quarts de deu. Gran Campionat
de «Lluita Greco Romana». Patrocinada per la
Tribuna de Barcelona.

Primera Lluita de la Pau final
De Riaz (Suís) contra Elzecondo (espanyol)
Salvador (Català) «Roeder (americà)»
Paule de consolació

Vance (belga) contra De Cruzas (holandès)
Raul de Baronne (francès) «Rossi (italià)»

Arbitre Mr. Wilson
Grandis èxit de la simpàtica i vallosa «Penita
Sevilla» dels incomparables Jongleurs «Les 3
Mongadors», de l'eminent «Mignon», dels duetis-
tes a gran veu Les Florentines, Comtesa Olga,
Carme López, Giraldules, Palmira López, etc.,
etc. El pròxim dissabte funció a benefici de la
notable «Comtesa Olga» amb un extraordinari
programa, aquesta setmana despedida de la be-
l·lissma ballarina Espanyola «Mignon», Preus
de costum. Detalls per cartells.

Teatre Soriano
Avui Dimecres, Pel·lícules noves i les 2 can-
tades. Gran succés. Tarde a les quatre i Nit a dos
quarts de deu. Preus econòmics. «Les Joetas»
duet «Los Nizardes», «Brosa», «Baldor» el Rei
de los Ventríloqs. La grandiosa Troupe China
«Chung Ling Hee» 7 Chinos, 7, colossal Atrac-
ció.

BOSC Avui Tarde de 5 a 8 Colossal Sessió
premiat pels
eminent diva ELLA-
NA FONS, «Pilar Monterde», «Venero» i tota
la troupe. Nit a dos quarts de deu. Funció
Montréal Primera representació de l'òpera se-
leccionada

MARINA
distingida la Sra. «Elena Fons», Gori i Tara-
zona. Concert dirigit pel mestre Sendra. Decorat es-
pe, i, a més tota la troupe distingida Cora,
Castell, Venero, «Pilar Monterde» i l'ovaci-
onada Diva ELENA FONS que cantarà lo més
escullit de son repertori d'aires regionals. En
ensaig Cavallaria Rusticana per Elena Fons.
Despatxos Carre 20 i Canuda 8.

Turó Park
De 3 a 7 tarde a nit. Atraccions. Concert
per la Banda de Cassadors de Barcelona.
Cine. Tarde i nit LES NOË, LES ETOI-
LES, últim dia. Exit de l'eminent tonadi-
llera

Nuria Marsal
Demà: Fotxinel·lis.
Dissabte: Focs d'artifici.
Diumenge: Concurs de patins.
Entrada 25 cèntims.

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

EL MILLOR LAXO PURGANT
Depuratiu i antisèptic
gastro-intestinal
es
THE ALPINO
Curació,
del Extremament
Febres gàstriques, Tífus
Grippe, Serrampió, etc., etc.

VENA EN TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

Saturno Parc

Totes les nits gran acontèiment de la
«Comtesa Olga» fenomen musical.

La Rabassada AVÍS

La Societat Anònima «La Rabassada»,
havent canviat de Direcció, ha decidit
amb aquest motiu efectuar algunes modi-
ficacions en sos Establiments i, per això,
mantindrets tancats tot el temps que siga
necessari.
«La Rabassada» tindrà el gust d'avisar
al públic amb la deguda anticipació de la
feta de reobertura de sos Establiments.

FRONTÓ COMTAL

Nova Empresa.—Quadre de pilotaris de pri-
mer orde. Inauguració de la temporada el 14 de
Setembre per la nit. Detalls per cartells.

ALOAZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7
Totes les nits a les
deu. Altre exítas

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - GINOL, 3
Nit Gran exit de tota la Troupe.

Gran Edén Concert
Concert i restaurant en l'hermosa terrassa
jardí a l'aire lliure.

PAY-PAY Amalia, 37, amb gran fat-
xa en el carrer de San-
Pau. El local més gran i ben presentat de la lo-
calitat aont acudeix la joventut alegre i selecta
d'aquesta capital. Tots els dies nit ecuta una
nutrida Banda composta per deu professors de
primera.

Nota: Pròxima apertura d'una nova entrada
pel carrer de Sant Pau.

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré
Avui dimecres herms pograma de ci-
nematógraf

4 Colossals Atraccions 4
RONDALLA ARAGONESA cantadors,
balladors, guitarristes i «pandeteros».
TRIO ORTEGA hermsos ballarins. SAL-
DAC cèlebre musical, penúltim dia de la
eminent artista

La Centella
Demà funció d'honor y despedida de la
gran

Centella
Divendres funcions magnas y colossals tar-
de y nit a benefici dels empleats electri-
cista operador del cine y maquinista del
escenari

15 Atraccions, 15

DIORAMA Avui dimecres tres grans
estrenes, «Fifi s'emanci-
pa», «Revista Pathé», «Max imitador de
Tartarin».

Las aventuras de la vida
y altres.

Ideal Cine
Reobertura el dijous 12 Setembre

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els
dies. Coberts desde pessetes 3'50 Els di-
vendres, bouniabaise, Dissabtes, mena corrent
y vegetarià.

Botlletí comercial

10 Setembre de 1912

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotissació oficial

	Oper.	Dia.	Paper
Londres, 90 dies vista.....	26'19		
200.....	26'19		
París, 90.....	5'75		
Madrid y plases banca, a 3 d'v.....	6'50		

Efectes públics

	Oper.	Dia.	Paper
Deute int. em. 1908 serie A.....	87'25		
— B.....	86'05		
— C.....	86'00		
— D.....	86'00		
— E.....	86'00		
— F.....	86'00		
— G. H.....	86'00		
— dif. series.....			
Amortissable serie A.....	101'70		
— B.....	101'80		
— C.....	101'80		
— D.....			
— E.....			
— F.....			
— dif. series.....			
serie A.....			
— B.....			
— C.....			
— D.....			
— E.....			
— dif. series.....			
Titul. Deute Mun. 1903-4-5.....	96'00		
— 1906 A B C.....	97'25	97'25	97'50
— 1907.....	97'25	97'25	97'50
— 1910.....	96'25	96'00	96'25
— Maig 1899, Enxase.....			
— Abril 1907, Enxase.....			
— Reforma 1908.....	96'75	95'50	97'75
— Mun. de Sarrià.....	100'00	100'50	
— 1902-75.....	102'75	103'25	
Emprestis Diputació Prov.....	107'50	108'00	
Port de Melilla y Xa'arines.....			

Obligacions

	Oper.	Dia.	Paper
Nord d'Esp. prior. Barcelona.....			
— Lleida, Reus, Tar.....			
— Villalba a Segovia.....	97'00	96'75	97'00
— esp. Alm. Val. Tar.....		95'00	95'50
— Ossa a Fer, alt. lia.....		94'75	95'00
— Mines Sant Joan Abadess.....		92'50	93'00
— Tarragona a Bar. y Fransa.....		97'75	98'00
— Madrid, Sarag. Alic, serie A.....		106'25	106'50
— B.....		102'65	103'15
— C.....		96'00	96'25
— D.....		96'37	96'25
— Reus a Roda.....		96'50	97'00
— adhesion.....	78'37	78'00	78'50
— Med. Zam. On. Vilgo, em. 1899.....		95'00	95'50
— 1893.....		95'00	95'50
— serie G y H.....		78'50	79'00
— Asturias, Gal. y León, 2ª serie.....			
— 2ª hipo.....			
— Valladolid a Med. de Riosoco.....		102'25	102'50
— Madrid, Cácer, Port, serie 1ª.....		102'25	102'50
— 2ª.....			
— 3ª.....		96'00	96'50
— tots els cent. impars.....			
— Basc-Asturià, 1ª hipo.....			
— 2ª.....			
— Carliena a Saragossa.....			
— Olot a Girona.....		93'75	94'25
— Compagnia General Tramvies.....		96'50	97'00
— An. Tr. Bar. Rns. G.....		95'00	95'50
— Tr. Bar. S. A. y ext.....		95'00	95'50
— Barc. Elec.....	102'37	102'00	102'50
— 84'00.....			
Compagnia Transatlántica.....	95'00	94'75	95'25
Canal d'Urgell.....		78'50	80'00
Soc. Gen. Aigües Barc.....		94'00	94'50
— 84'00.....			
Comp. Gen. Tab. de Filipines.....		101'50	102'00
General Sucreria d'Espanya.....			
Comp. Asfaltos Asland.....		94'00	94'25
— preferents.....			
Port de Barcelona, emp. 1905.....			
— 1903.....			
— Circul. 1909.....			
— 1910.....			
— 1911.....			
— 1912.....			
Port de Tarragona.....		102'65	103'15
Bonos pref.—Comp. reg. Ebra.....		93'50	94'00

Borsa de Madrid

Interior comptat.....	85'45
— 15 de mes.....	85'46
— 15 de proxim.....	
Amortissable 5 per 100.....	101'40
— 4 per 100.....	
Banc d'Espanya (accions).....	448'00
Accions Tabacalera.....	239'00
Riu de la Plata.....	
Sucreria preferents.....	
— ordinaries.....	
— obligacions.....	
Frances.....	5'55
Lliures.....	26'70

INFORMACIÓ DE A. BOADA

Borsa de París

4 per 100 Exterior espanyol.....	93'12
4 per 100 Interior.....	80'55
3 per 100 Renda francesa.....	92'42
5 per 100 — russa 1905.....	106'80
4 1/2 per 100 — 1905.....	101'00
4 per 100 — turca.....	92'20
4 per 100 — Brasil.....	97'05
4 per 100 — Servia.....	87'40
Acc. f. c. M. Z. y Alcant.....	470'00
» Nord d'Espanya.....	488'00
» Andalus.....	389'00
» Nacional mexicà.....	156'00
» Rio Tinto ordinaries.....	2080'00
» De Beers.....	569'00
» Rand-mines.....	180'00
» Gold fields.....	108'00
» Banc Espanyol Rio Plata.....	447'00
» Cuba.....	450'00

Borsa de Londres

Venuela Dip. 3 per 100.....	59'12
Colombia 3 per 100.....	59'25
Rus 5 per 100 1905.....	106'37
Japó 5 per 100 1907.....	105'00
» 4 per 100 1910.....	84'87
Uruguai 3 1/2 per 100.....	74'75
Consolidat angles 2 1/2 per 100.....	74'50
Exterior.....	92'00
Nicaragües.....	88'50
Costa Rica.....	64'25
San Salvador.....	97'00
Brasil.....	83'50

INFORMACIÓ ROMANA

Borsa de Bruseles

Acc. f. c. M. Z. y Alcant.....	473'00
--------------------------------	--------

Foment Obres y Construc.....	99'00	99'50
Comp. Cotes y Automóviles.....	100'75	101'25
Siemens Schuckert, Ind. Elec.....	99'00	99'50
Societat Valenciana Elec.....	101'00	101'50
Navigació y Industria.....	92'50	93'00
Societat Carbons de Berga.....	98'50	99'00

Accions

	Oper.	Dia.	Paper
Banc de Barcelona.....			
Banc Prestamo y Descomptes.....			
Catalana General de Credit.....			
Societat de Credit Mercantil.....			
Societ. Real Canals de Ebre.....			
Comp. Real Canals de Ebre.....			
Ferrocarrils Andalusos.....			

BORSI Y CANVIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÀ, Ban-
ca del Mito, 22.

Borsal del matí

	Obre	Tanca
Interior, fi de mes.....	85'45	85'45
Alacant, idem.....	98'70	98'55
Nord, idem.....	102'80	102'80
Orense, idem.....	26'50	
Colonias, idem.....		
Andalusos, idem.....		
Cotons.....	N.D.	
Catalanes.....		

Borsal de la tarde

	Obre	Tanca
Interior, fi de mes proxim.....	85'48	85'47
Alacant, idem.....	98'80	98'60
Nord, idem.....	102'95	103'05
Orense, idem.....	26'55	
Colonias, idem.....		
Andalusos, idem.....		
Banc Espanyol de l'illa de Cuba.....		
Cotons.....	N.D.	
Catalanes.....		

Canvis de moneda

Alfons.....	5'35 p. 100
Isabells.....	3'35
Unes.....	5'65
Or de quatre duros.....	5'35
Or de un y dos duros.....	4'35
Dollars.....	8'35
Lliures esterlines.....	26'50 ptes.
Frances.....	5'55 p. 100
Marcs.....	123'00

Borsa de Madrid

Interior comptat.....	85'45
— 15 de mes.....	85'46
— 15 de proxim.....	
Amortissable 5 per 100.....	101'40
— 4 per 100.....	
Banc d'Espanya (accions).....	448'